птиче, продължи кметътъ. Ние трѣбва да оповестимъ, че не е дозволено на птички да мрътъ тукъ.

И секретарьтъ на кметството си забележва въ тая смисълъ.

И свалиха статуята на Щастливия Князъ.

— Понеже вече не е красивъ, той е и безполезенъ, каза университетскиятъ професоръ по изкуствата.

Следъ това разтопиха статуята въ една пещь и кметътъ свика съветниците на заседание за да решатъ какво да правятъ.

— Трѣбва да направимъ друга статуя, предложи той, и тая статуя мене да ~~представлява~~ изобразява.

— Не, мене, каза всѣки единъ отъ съветниците, и тѣ се скараха.

Когато напоследъкъ отидоха при нея тѣ още продължаваха да се каратъ.

— Чудно нѣщо! — каза главниятъ леяръ. ~~Това~~ Това разбито оловено сърце не се топи въ пещьта. Трѣбва да го изхвърлимъ, дето лежи и мъртвата Лястовица.

— Донесете ми две най-ценни нѣща отъ града, каза Господъ на единого отъ Ангелите си, и Ангелътъ му донесе оловеното сърце и мъртвата птиче.

— Изборътъ ти е сполучливъ, каза Господъ, защото въ райската ми градина това [illegible] птиченце ще пѣе вѣчно и въ златния ми чертогъ Щастливия Князъ ще ме славослови!

—.—